

Payız günüm

Bir sarı budaqdır il ağacında
Görən bu payızın yaşı neçədir? -
Bir qıvrım duman da qalib solanda,
Yaddaşı necədi, huşu necədi -
Sarıköynəkləri dözmədi qaçdı;
Amma həmin torpaq, həmin ağacdı,
Qüdrəti qalibmi bir gül bitirsin,
Ya bir xəzəlini yerdən götürsün.
Bir dilim yemişi aypara bilsin
Bir quşu yolundan qaytara bilsin -
Çağırırsın geriye şirin dilləri,
Əlini uzatsa qış tərəflərə
İsiddə bilərmə soyuq əlləri?..
Görəsən payızın yaşı neçədi?..
Həvəsi qalibmi kef-damaq üçün
Sevdası ya oğlan, ya qız olarmı?
Sahibsiz yurd-yuva qorumaq üçün
Əsgərlik yaşında payız olarmı,
Görəsən payızın yaşı neçədi?..
Yenə yerişim var küçələrində
Hasarda sarmaşığı yaman üzünür.
Görəsən ukuzun gecələrində
Nələrə səbr edir, nəyi düşünür -
Görəsən payızın yaşı neçədi?..
Qalmışam həvəslə yaş qınağında,
Bu qızıl yarpağın alından öpüm
Qızıləhmədinin al yanağında
Bir ləzzət qalibmi xalından öpüm,
Görən bu payızın yaşı neçədi?..
Mizrab xəzəlləri qırıqlarıyla
Toxunub bir sarı simə ağlayır.
Bu qədər aramsız yağışlarıyla
Görəsən bu payız kimə ağlayır?..
Dumanlar yeriyir dərələr boyu
Dağlar elə bil ki, qoşun aparır
Deyəsən bu payız vaxt sahibidi
Məni də özünə qoşub aparır.
Görən bu payızın yaşı neçədi?..

Taleyin qisməti

Taleyin qisməti rast saldı bizi.
Yolumuz haradasa qırılacaqsa,
İtirəcəyiksə, bir-birimizi,
Xatirəm yadında qalmayacaqsa,
Bu əllər mənimki olmayacaqsa,
Bu tellər mənimki olmayacaqsa,
Gəl məni, özünə öyrətmə məni,
Hicran qorxusuyla göynətmə məni.
Əlimi saçıma öyrətmə belə,
Gözümü gözünə öyrətmə belə,
Üzümü üzünə öyrətmə belə,
Mən bir az baharlı budaq kimiyyə,
Bir az da sadələhv uşaq kimiyyə.
Bala atasına qovuşan kimi,
Leylək yuvasına yovuşan kimi,
Arı gül-çiçəyə uyuşan kimi,
Eh, mən də adama tez yovuşanam,
Sevgi atəşində tez alışam.
Amma ki, sönməyim çox çətin olur,
Sevgidən dönməyim çox çətin olur,
Öyrətmə özünə, öyrətmə məni.
Bəlkə gözləmədik bu xoş görüşü,
Yaman qəribədir dünyanın işi;
Heç vaxt yollarında dayanmadığın,
Heç həndəvərində dolanmadığın
Gəlib birdən sənə nə şirin olur!
Ömrünün içində ömür doğulur.
Bu şirinim acı olacaq isə,
Bir qismət çiçəyim solacaq isə,
Öyrətmə özünə, öyrətmə məni.
Könlümdə yerin var, qopmaz yerindən,
Bir əkiz ləçəyi, haça budağı
Ayırmaq olursa biri-birindən,
Məni də ayırmaq çətindir, axı
Öyrətmə özünə, öyrətmə məni.
Yox buna taqətim, yox buna tabım,
Əlimi əlindən üzümək əzabım,
Sonra bu əzaba dözmək əzabım...
Yoxsa da, könlümün sınıqları var-
Hicranın köz basmıy yanıqları var
Mənim dərdrəlimin ayaqları var-
Harda olsa, gəlib tapacaq məni.
Yaxıb yandıracaq bu ocaq səni
Gəl məni özünə öyrətmə belə,
Əlimi əlinə öyrətmə belə,
Gözümü gözünə öyrətmə belə...

Könlüm şeir istəyir

"Öyrətmə özünə,
öyrətmə məni"

*Bu şeir xalq şairi Musa
Yaqubun şeiridi. Məzmunu
poetikası ilə gözəl tamam-
lanan bu şeir həm duyğular
üçündür, həm də düşü-
nəcələr üçün. Bu şeir bö-
yük Nizaminin "Eşqidir
mehrabi uca göylərin" mis-
rasının mənəvi zərrəsidi və
bu səbəbdən oxuyanın könlünə
yadır. Şairin təbiət
şeyrləri də, sevgi şeyrləri də
həmişə sevgilərlə oxunur.
Belə şeyrlər əbədiyyətin cı-
ğırdaşdı...*

"Azərbaycan Ordusu"

Mənim ümid şeirim

Sən o biganəni alma eyninə,
Demə ki, yox məni bir duyan kəsim.
Mən bir ümid şeiri yazıram sənə,
Bu ümid şeirimi oxu, əzizim.

Gözündə izi yox kinin, yalanın...
Bircə baxışından nurlanlar günüm.
Bəs belə ilahi gözü olanın
Ümidi olmazmı, gözünə dönüm?

Mənimçün ucasan bir zirvə kimi,
Sən kimin yerini uca bilərsən?
Göyərçin əllərin ümid deyilmə?
Elə bu qanadla uca bilərsən.

Lap deyək tək çiçək yaylaqda qerib,
Yox bir oxşayanı, məhəl qoyanı.
O, elə ümiddir, dünyaya gəlib,
Baharlar ömrüdür, torpaq həyanı.

Bir tər çiçəyisən bizim çəməninin,
Gizlən, bənövşə ol - nəzərdə varsan.
Qapına ümidə gəlirik sənin,
Sən ümid qapını harda ararsan?

Ərit ürəyində, ərit o buzu,
Bənövşəm, yaza bax, başını qaldır.
Göylərin ən uzaq ümid ulduzu
Ovcunun içində yansa - xəyaldır.

Elə boş xəyalı alma eyninə,
Könlündə tel olub titrəsin səsim.
Mən bir ümid şeiri yazıram sənə,
Bu ümid şeirimi oxu, əzizim...

O nə baxış idi

Tanrım, bir baxışda nələr var imiş,
Nəzərdə neçə cür nəzər var imiş.
Vallah ani oldu, qəfil, çox ani
O nə baxış idi gözün qurbanı!

Mən düşdüm tilsimə, sehrə bilmədim,
Baxışına cavab verə bilmədim.
Söz işi deyildi sözümlə deyim,
Döz işi deyildi dözümlə deyim.

Bəlkə əfsanəymiş, bəlkə nağılımış,
Qəfil şimşək idi daşa çaxılmış -
İşığı gözümdə, çatı sinəmdə
Çatıb yanğı-yanğı yatdı sinəmdə.

Bir məqam olmadı qayıdım baxım,
Sevgi hisslərimi ayıldım baxım.
Bəlkə də ikinci həyat kimiyyə, -
Pərvanə çəkirdi çırağa məni
Qayıdıb gördüm ki, çırağım yoxdu,
Yerimək istədim ayağım yoxdu.

Mən yerdən yuxarı, göy aşağıydı,
Bəlkə halə-halə göy qurşağıydı -
Hər rəngi yerində tuta bilmədim, -
Həmin o rəng ilə, həmin naxışla
Mən baxa bilmədim, məni bağışla!

O hansı qürubun naxışlarıydı,
O hansı Mələyin baxışlarıydı?..
Mənim ürəyimə, mənim şeirimə
O hansı sevginin alqışlarıydı?..

Mən düşdüm tilsimə, sehrə bilmədim,
Baxışına cavab verə bilmədim
Bəlkə gözlərini gözüm tutmadı
Yerimək istədim dizim tutmadı.

Əlimi üzümə çəkirəm hərdən
Bir görüm nə qalib o od nəzərdən.

Həmin şimşək vuran qarağac kimi
Yonulub qalmışam, yanıb qalmışam,
Bəlkə ağac-heykəl olub qalmışam -
"Atdı müjgan oxun deydi sinəmdən"
O müjgan oxunu alıb qalmışam.

Vallah ani oldu, qəfil, çox ani
Sən hardan gəlirdin, hara getmişən,
Mən burda neyləyim, gözün qurbanı?

Qış gəlir

Xırdaca budaqlar qırov bağladı,
Hər ağac başına bir cuna düşdü.
Keçdi ildırımından gümüş dolular
Yerdə xəzəllərin ovcuna düşdü.

Dərənin dibini sel-su xışladı,
Bir keçəl tərənə dolu daşladı.
Qış da ilk dərşinə belə başladı,
Bir yaşıl səltənət çovğuna düşdü.

Qırov çəmənlərdən rəngi ovladı,
Alıb sarmaşığı buz buxovladı.
Külək yumruladı, tufan qovladı
Qışın ilk qəzəbi yulğuna düşdü.

Vaxt vardı kirşəmiz döşdə çapardı,
Yerdəki qarı da göydə çapardı.
Bir az gücüm vardı payız apardı
Qışımız bir ömrü yorğuna düşdü.

Hələ ki...

Elə hələ deyib hələ dözüürük,
Hələ ki, hələnin hələsiyəm mən.
Nə sərhəd tanımaz aşiq Kərəməm,
Nə də xan oğlunun Lələsiyəm mən.

Nahaqlar önündə neçin kiridim,
Qal bu xəcalətdə ağız kilidim,
Guya bu dünyada neyləyə bildim,
Deyim ki, təzədən gələsiyəm mən.

Bekar əl neçin də sözümə baxsın,
Əlimin üzü yox üzümə baxsın.
O hansı ümiddir bizi çağırırsın,
Durub arxasınca tələsiyəm mən.

Dayan, durum gedim bazarımgilə,
Dünya bolluğuna ərkim bir gilə.
Qalmışam özümə lap gülə-gülə,
Elə gülə-gülə öləsiyəm mən.

Kimlərə borcum var, dolub siyahı,
Vura bilmədiyim hədəf günahı -
Kəsib barmağımı verib silahı,
Bir namərd dünyanın köləsiyəm mən.

Baş redaktor

polkovnik-leytenant
İlham BEHBUDOV

Telefonlar

Baş redaktor: (012) 510-71-97 (faks);
Baş redaktorun müavini: (012) 510-64-27;
Məsul katib: (012) 510-71-98;
Məktublar şöbəsi: (012) 510-64-28.

Ünvanımız

Bakı şəhəri, akademik
Şəfaət Mehdiyev küçəsi 144,
"Qızıl Şərq" hərbi şəhərciyi

Növbətçi

Lalə HÜSEYNOVA

Qəzetin hesabı

Nərimanov Rayon Xəzinədarlığı
Kod: 200189
VÖEN: 1500428611